

ВІЛЕНСКІЙ ВѢСТНИКЪ

ОФИЦИАЛЬНАЯ

ГАЗЕТА

№

58.

KURYER WILEŃSKI. GAZETA URZĘDOWA.

Вильна. ВТОРНИКЪ, 30-го Іюля — 1846 — Wilno. WTOREK, 30-go Lipca.

ВНУТРЕННІЯ ИЗВѢСТІЯ.

Санктпетербургъ, 24-го Іюля.

Высочайшими Грамотами, отъ 7-го Апрѣля, Всемилостивѣйше пожалованы Кавалерами Императорскаго и Царскаго Ордена Св. Станислава 1-й степени. Действительные Статскіе Совѣтники: Директоръ Департамента Железныхъ Дорогъ Главнаго Управленія Путей Сообщенія и Публичныхъ Зданій Фишеръ и Директоръ Второго Департамента Государственныхъ Имуществъ Хелмскій.

— Высочайшимъ Приказомъ отъ 1 Іюля, производятся за отличіе по службѣ, изъ Полковниковъ въ Генералъ-Маіоры: Полевой Инженеръ Кривцовъ, съ состояніемъ по Инженерному Корпусу; Исполняющій должность Начальника 3-го Отдѣленія Черноморской Береговой Линіи, числящійся по Арміи Гогенбергъ, съ утвержденіемъ въ настоящей должности и

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

St. Petersburg, 24-go Lipca.

Przez Najwyższe Dyplomata, 7-go Kwietnia, Najłaskawiej mianowani zostali Kawalerami CESARSKIEGO i KRÓLEWSKIEGO Orderu Św. Stanisława 1-jej klasy: Rzeczywistej Radcy Stanu: Dyrektor Departamentu Dróg Żelaznych Głównego Zarządu Komunikacji Dróg i Budowli Publicznych, Fischer, i Dyrektor Drugiego Departamentu Dóbr Państwa, Chelmski.

— Przez Najwyższy Rozkaz Dzienny, 1-go Lipca, awansowani zostali, za odznaczenie się w służbie: z Półkowników na Generał-Majorów: Inżynier Polowy Kriwcow, z pozostaniem w Korpusie Inżynierów; Pełniący obowiązki Naczelnika 3-go Oddziału Linii Nadbrzeżnej Czarnomorskiej, liczący się w Armii Hohenbach, z zatwierdzeniem w teraźniejszych obowiązkach i z pozostaniem w Armii: Do-

СМѢСЬ.

Папа Піі IX.

(Окончаніе.)

Послѣ своего избранія (16-го числа), кардиналъ Мастайн-Ферретти, проведши большую часть ночи на молитвѣ въ своей кельѣ, написалъ слѣдующее письмо къ тремъ братьямъ своимъ, живущимъ въ Синигалии, которое лучше всего изображаетъ то смиреніе, съ какимъ онъ принялъ этотъ верховный санъ. „Всевышнему, который унижаетъ и возвышаетъ, угодно было возвести меня изъ ничтожества на высочайшую степень на землѣ. Да будетъ Его святая воля. Я чувствую неизмѣримую тяжесть этого сана и совершенную слабость моихъ силъ. Просите, молитесь и сами молитесь за меня. Конклавъ продолжался 48 часовъ. Если бы городъ пожелалъ сдѣлать что нибудь для выраженія чувствъ своихъ при семъ случаѣ, то прошу васъ принять мѣры, чтобы вся назначенная для того сумма, была употреблена для цѣлей, какія тамошній магистратъ признаетъ полезнѣйшими для города. Что касается до васъ, любезныя братья, то я обнимаю васъ во имя Ісуса Христа. Въмѣсто того чтобы гордиться, пожалуйста о нашемъ братѣ, посылающемъ намъ свое апостольское благословеніе.“— Вслѣдствіе сего письма, городъ Синигалия, сверхъ трехдневной иллюминаціи и сдѣланныхъ денежныхъ пожертвованій для статуи Папы, собралъ уже по подпискѣ 80,000 ску-

ROZMAITOŚCI.

PAPIEŻ PIUS IX.

(Dokończenie.)

Zaraz po swoim wyborze, (d. 16), Kardynał Mastai-Ferretti, przepędziwszy większą część nocy na modlitwie w swej celi, napisał następujący list do trzech swoich braci, mieszkających w Sinigaglia, który jest najlepszym wyrazem pokory, o jaką przyjął tę najwyższą godność. „Podało się Bogu, który wznosi i ponizą, wynieść mnie z mojej niemości na najwyższe dostojenstwo na świecie. Niech się dzieje wola Jego! Czuję całą wielkość tego brzemienia i całą słabość sił moich. Każe się modlić i sami modlić się za mnie. Konklawe trwało 48 godzin. Gdyby miasto Sinigaglia chciało czynić przy tej okoliczności jakie publiczne oznaki, tedy proszę was dołożyć starań, gdyż tego sobie życzę, aby cała na to przeznaczona suma, użytą została na cele, jakie magistrat tameczny uzna za najpożyteczniejsze dla miasta. Co się tyczy was, mili bracia, uścisgam was najczulej w Jezusie Chrystusie. Nie unoscie się w pychę, lecz raczej litujecie się nad waszym bratem, który wam Apostolskie błogosławieństwo udziela.“ (Skutkiem tego pisma, miasto Sinigaglia, oprócz trzydniowej illuminacji i składki na posąg Papieża, złożyło już 80,000 skudów, na odnowienie dawnego wodociągu, pod nazwaniem Aqua Pia, od imienia Piusa IX).

съ оставленіемъ по Арміи; Командиръ Апшеронскаго Пѣхотнаго Полка Ковалевскій 2-й, съ назначеніемъ Командиромъ 1-й Бригады 21-й Пѣхотной Дивизіи; Флигель-Адъютантъ Его Императорскаго Величества, Кавалергардскаго Ея Величества Полка Бутурлинъ 4-й, съ назначеніемъ—Исправляющимъ должность Военнаго Губернатора г. Ярославля и Ярославскаго Гражданскаго Губернатора и въ Свиту Его Императорскаго Величества.

ИНОСТРАННЫЯ ИЗВѢСТІЯ.

Франція.

Парижъ, 21 Іюля.

27 депутатовъ выбываютъ изъ палаты; изъ числа ихъ, 11 принадлежатъ къ оппозиціонной партіи, 13 къ консервативной, а трое къ партіи легитимистовъ.

— Военный министръ предоставилъ дивизионнымъ начальникамъ власть увольнять изъ своихъ дивизій офицеровъ, имѣющихъ право участвовать въ выборахъ.

— Изъ Мальты пишутъ отъ 14 с. м., что принцъ Жуэвильскій находится теперь въ Триполи, и чрезъ 20 дней прибудетъ въ Мальту, куда его съ нетерпѣніемъ ожидаютъ.

— Герцогъ Вальми отказался отъ званія тулузскаго депутата, и намѣренъ поступить въ Іезуитскій орденъ; а священникъ Женудъ, редакторъ *Gazette de France*, является на его мѣсто въ качествѣ тулузскаго кандидата.

— Изъ Нима сообщаютъ отъ 11 го ч. слѣдующее: Городскіе выборы уже кончены. Легитимистская партія была всегда на сторонѣ меньшинства; теперь въ первый разъ, въ продолженіи 15-ти лѣтъ, конституціонисты будутъ имѣть большинство въ городской думѣ.

— Полковникъ Мутонъ, который съ дозволенія Короля служилъ въ лагерѣ и участвовалъ во всѣхъ сраженіяхъ противъ Англичанъ, находится нынѣ въ карантинѣ въ Марсели, и намѣренъ снова вступить во французскую армію.

— Полученныя изъ Туниса письма, отъ офицеровъ французской эскадры, подтверждаютъ, что Бей этой Регенціи блистательнымъ образомъ принялъ принца Жуэвильскаго, который въ продолженіи пяти дней пребывалъ на твердой землѣ, гдѣ торжества постоянно слѣдовали одинъ за другимъ. Весь штабъ приглашенъ былъ къ обѣденному столу Бей, а эскадрѣ, по его повелѣнію, препроводили значительное количество припасовъ, именно: 4,000 хлѣбовъ, 360 куръ, 200 голубей, 50 барановъ, 17 воловъ, 72,000 яицъ, 2 боченка масла,

ди, для возобновленія древняго водопровода, подъ наименованіемъ *Aqua Pia*, по имени Пія IX.

Кромѣ сего письма, въ газетахъ приводятъ два другіе факта Пія IX, которые доказываютъ, что при своемъ возшествіи на Папскій престолъ, Его Святѣйшество отвергнувъ всякое помышленіе о возвышеніи своей фамиліи, въ чемъ именно упрекали нѣкоторыхъ изъ его предшественниковъ, и преимущественно Григорія XVI. Двое молодыхъ его племянниковъ находились въ Римѣ. Одному изъ нихъ велѣлъ онъ тотчасъ ѣхать обратно въ Синигалію и объявить своему семейству, что ему неудобно, чтобы оно пріѣзжало въ Римъ; другому же, состоящему офицеромъ въ Папской арміи, объявилъ, что онъ нисколько не долженъ полагаться на его милости, но что только по личнымъ и дѣйствительнымъ своимъ заслугамъ будетъ удостоиваемъ высшихъ степеней.

Но при этомъ безпристрастіи къ собственному своему семейству, какая удивительная любовь и память къ великому семейству во Христѣ, къ семейству нищихъ и вѣщихъ, которыми новый Папа ознаменовалъ первые дни своего правленія! Кромѣ обыкновеннаго при коронованіи подаванія бѣднымъ и нищимъ въ Римѣ, которое дондѣшъ выдаваемо было изъ государственнаго казначейства, и которое Пія IX велѣлъ выдать изъ собственныхъ суммъ, Его Святѣйшество приказалъ всѣ мелкіе залоги до 5 паоло (70 коп. сер.) включительно, заложенные или отсроченные въ теченіе послѣдняго мѣсяца, выкупить на его счетъ и возратить бесплатно ихъ хозяевамъ; повелѣлъ также изъ своихъ доходовъ раздать 53 бѣднымъ, четнымъ дѣвицамъ города Рима по 50 скуди на приданое или для поступ-

вѣдѣа Апшеронскаго Полка Пѣхоты Ковалевскій 2, зъ назначеніемъ на Довѣдцѣ 1-ѣй Бригады 21-ѣй Дивизіи Пѣхоты; Флигель-Адъютантъ Его Императорскаго Величества, Кавалергардскаго Ея Величества Полка Бутурлинъ 4, зъ назначеніемъ на пѣнящего обовязки Военнаго Губернатора міста Ярославля и Губернатора Цвильнаго Ярославскаго, и до Оршакѣ Его Императорскаго Величества.

ВІАДОМОСЦІ ЗАГРАНИЧНІЕ.

Франція.

Парижъ, 21 липца.

Двудзѣсту седмѣи Депутатовъ выходитъ зупѣнне зъ Избы; зъ тѣхъ, 11 належѣ до строннѣтва оппозици, 13 до zachowawczego, а trzech jest legitymistów.

— Minister wojny upoważnił Jenerał-Poruczników do udzielania w swoich dywizjach urlopów oficerom, mającym prawo znajdować się na wyborach.

— Donoszą z Malty, pod dniem 14-m b. m., że Xiążę Joinville znajduje się obecnie w Tripolis, i że za dni 20 spodziewany jest w Malcie, gdzie nań z największą niecierpliwością oczekują.

— Xiążę Valmy zrzekł się swego miejsca jako Deputowany z Tuluzы, i ma wstąpić do zakonu Jezuitów i natomiast X Genoude, Redaktor *Gazety de France*, występuje jako kandydat w Tuluzie.

— Z Nimes piszą pod d. 11: Wybory municypalne już się ukończyły. Stronictwo legitymizne prawie we wszystkich sekcjach było w mniejszości, i dopiero pierwszy raz od 15 lat, konstytucyonisci będą mieli większość w Radzie municypalnej.

— Półkownik Mouton, który za pozwoleniem Króla służył w Lahorze i wszystkie bitwy przeciw Anglikom odbył, znajduje się w kwarantanie w Marsylii, i ma wejść znowu do służby w armii francuskiej.

— Listy nadeszły z Tunisu, pisane przez oficerów eskadry francuskiej, potwierdzają, że Bej tój Rejeneyi jak najświetniej przyjął Xięcia Joinville, który pięć dni zabawił na lądzie mieszkając w pałacu Rejeneyi, gdzie uroczystości nieprzerwanie trwały. Cały sztab zaproszony został na obiad do Beja; eskadrze zaś z rozkazu jego przesłano bardzo wspaniały podarunek, składający się z 4,000 butek, 360 kur, 200 gołębi, 50 skopów, 17 wołów, 1,200 kop jaj, 2 barytek oliwy, 1,000 kilogr. daktylów i kilku łodzi napełnionych owocami. Użyto 60 łodzi do przewiezienia tój żywności do eskadry.

Oprócz tego listu, pisma publiczne przytaczają dwa inne fakta, które dowodzą, iż Pius IX, wstępując na tron Papieżki, odrzucił wszelką myśl wynoszenia swojej familii, co właśnie niektórym z jego poprzedników, a nawet Grzegorzowi XVI, najwięcej zarzucanem było. Dwaj synowie jego krewni, synowiec i siostrzan, znajdowali się w Rzymie. Pierwszemu rozkazał natychmiast powrócić do Sinigaglia i oświadczyć dalszej swojej rodzinie, iż nie chce aby przybywała do Rzymu. Siostrzanowi zaś, który jest oficerem w wojsku Papieżkiem, zapowiedział, iż nie ma się wcale spuszczać na protekcję jego, gdyż tylko stosownie do swoich zasług posuwany będzie na wyższe stopnie.

Ale obok tój bezwzględności dla własnej swojej rodziny, jakaż to względność i pamięć o wielkiej familii w Jezusie Chrystusie, o familii nędznych i ubogich, którzy nowy Papież pierwsze dni swych rządów oznaczył! Oprócz zwykłej przy koronacji jałmużny dla ubogich w Rzymie, wypłacanej dotąd ze skarbu publicznego, a którą Pius IX tą razą, w ilości 6,000 skudów, z własnej swojej szkatuły wypłacił zalecił; rozkazał wykupić w Lombardzie Rzymskim i zwrócić właścicielom wszystkie małe zastawy, w ciągu poprzedniego miesiąca, za pożyczkę nie przechodzącą 5 paolów (70 kop.) złożone, oraz wyznaczył także z własnych funduszów, dla 53 ubogich dziewcząt Rzymskich, po 50 skudów dla każdej, na wyposażenie za mąż lub do klasztoru, i na tenże cel, w całym Państwie Kościelnym, dla 1,000 dziewcząt, po 10 skudów dla każdej. Wiadomo też, że zatrzymawszy dla siebie dawne swe Bi-

1,000 килограммовъ финиковъ и нѣсколько лодокъ, наполненныхъ разными плодами. 60-ть лодокъ употреблены были для доставленія всего этого эскадрѣ.

— Въ одномъ изъ журналовъ напечатано: Со времени перевезенія останковъ Наполеона съ острова св. Елены, оставленная могила его не привлекаетъ уже болѣе къ себѣ путешественниковъ, и домъ, въ коемъ жилъ великій изгнанныкъ, не имѣетъ прежняго значенія. Могила осталась въ томъ состояніи, въ какомъ оставили ее Французы, т. е. пустою и открытою; простая плита, лежавшая прежде на ней, отвалена на сторону. Могила глубиною въ 22 фут.; дно и стѣны ея выложены камнями. Не вдалекѣ живетъ смотрительница могилы, старуха, показывающая посетителямъ мѣстныя достопримѣчательности. Подлѣ могилы бьетъ ключъ, вода коего часто утоляла жажду знаменитаго плѣнника. Плакучія березы, осыпавшія въ видѣ крыльевъ могилу воина, покоящагося въ вѣчности, по перенесеніи его праха, срублены, и употреблены на табакерки и рація вещи. Домъ, въ коемъ жилъ Наполеонъ, давно уже обращенъ въ сарай, и никто не могъ бы отгадать прежняго его значенія, если бы объ этомъ не свидѣтельствовали тысячи именъ и стиховъ, коими исписаны всѣ стѣны. Зданіе это клонится къ паденію, и, быть можетъ, черезъ 20-ть лѣтъ не останется и слѣда послѣ него.

23 Іюля.

Слѣдующія лица возведены Королемъ въ достоинство перовъ Франціи: Barbet, графъ Cornudet, баронъ Deponthon, графъ Dumoncel, Fleurens, Gravier, Legentil, Magnonjour, маркизъ Maleville, Piscatori, Poincot, баронъ Rapatel, Renouard, Reynard, баронъ Schauenberg, Trezel, Troplong, графъ Vigier, Wustemberg.

— Королевскимъ постановленіемъ утверждено за вѣщаніе Г. Сенжера, коимъ назначены 4 преміи въ 300 фр., за подвиги человеколюбія и самоотверженія, оказываемыя при кораблерушеніи или пожарѣ; также въ пользу извозчика, отличающагося честностью правилъ и хорошимъ обращеніемъ съ лошадьми; наконецъ въ пользу одного изъ жителей департамента Верхняго Рейна, извѣстнаго по благородству характера. Преміи сіи будутъ раздаваемы академіею нравственныхъ и политическихъ наукъ.

— Всѣ газеты ни о чемъ почти не говорятъ болѣе, какъ только о выборахъ, которые начинаются теперь и въ Парижѣ приводятъ умы въ движеніе, послѣ движеній, которые продолжаютъ въ провинціяхъ уже болѣе недѣли. Обыкновенно дѣйствіе это начинается въ Парижѣ познѣе, чѣмъ въ департаментахъ. Ибо комитеты всѣхъ партій начинаютъ дѣйствія съ са-

ленія въ монастырь, и кромѣ того — раздать по 10 скуди 1,000 дѣвцамъ церковной области, съ тою же цѣлію. Извѣстно также, что оставивъ за собою прежнее свое Имольское епископство, управленіе онымъ предоставилъ Викарію; а остающіеся отъ его жалованья значительные доходы назначилъ въ пользу города и бѣдныхъ, для коихъ еще единовременно пожертвовалъ 40,000 скуди изъ собственнаго суммы. Такія большія суммы Пиемъ IX, приобрѣтены не отъ значительнаго наслѣдственнаго его имѣнія, и не отъ большихъ прежнихъ его доходовъ, но составлены предумошительною бережливостію, съ какою ограничивалъ собственныя свои нужды, дабы болѣе собрать для бѣдныхъ. Въ Римѣ, когда еще онъ былъ простымъ священникомъ, госпиталь Тата Джованни, которымъ, какъ извѣстно, управлялъ онъ, поглощалъ весь его доходъ, получаемый имъ съ собственнаго имѣнія. Сдѣлавшись епископомъ, а за симъ и кардиналомъ, онъ не перемѣнилъ ни въ чемъ прежняго образа жизни. Въ этомъ отношеніи онъ былъ руководимъ не одною только бережливостію, но высшими религіозными идеями и строгимъ разуміемъ обязанностей духовнаго сана. Когда онъ былъ въ Неаполѣ Нунціемъ, тогда появилась тамъ холера. Множество бѣднаго народа погибало безъ всякаго пособія на улицахъ. Кардиналъ Мастаи Ферретти, истощивъ всѣ свои источники, продалъ наконецъ свой экипажъ, лошадей, столовый серебряный приборъ и всѣ драгоценныя вещи, и вырученную за это сумму, раздалъ между нуждающимися. Во все продолженіе существованія эпидеміи, видѣли, какъ онъ постоянно, съ самопожертвованіемъ, кромѣ денежнаго вспоможенія, доставлялъ религіозное утѣшеніе и пособіе

— W jednym z dzienników czytamy: Od czasu jak popioły Napoleona wywieziono z wyspy św. Heleny, opuszczona jego mogiła nie przyciąga już do siebie podróżnych, a dom, w którym mieszkał wielki wygnaniec, niema już poprzedniego znaczenia. Grób pozostał w tym samym stanie, w jakim go opuścili Francuzi. Pusty, otwarty; płyta z prostego kamienia, pokrywająca niegdyś mogiłę, leży odwalona na boku. Głębokość grobu wynosi 12 stop; boki i dno wyłożone kamieniami. Nieopodal mieszka dozorcą go staruszka i pokazuje zwiedzającym miejscowe pamiątki. Obok mogiły płynie źródło, którego woda gasiła często pragnienie znakomitego jeńcy. Brzozy płaczące, które ocieniały w kształcie skrzydeł mogiłę wojownika, snem wiecznym spoczywającego, po przeniesieniu zwłok jego, zostały zrabane i obrócone na tabakierki, różne zakłady przyjaźni i miłości, i inne fraszki. Dom, w którym mieszkał Napoleon, już dawno zamieniony na stodołę, i nikty nie odgadł poprzedniego przeznaczenia jego, gdyby o tém nie wspominało tysiąc imion i wierszy, któremi zapełnione są wszystkie ściany. Dom ten śpiesznie chyli się do upadku, i może być, że za lat 20, nie pozostanie nawet śladu po nim.

Dnia 22 lipca.

Król mianował następujące osoby Parami Francji: Barbet, Hr. Cornudet, Baron Deponthon, Hr. Dumoncel, Flourens, Gravier, Legentil, Magnonjour, Margr. Maleville, Piscatori, Poincot, Baron Rapatel, Renouard, Reynard, Baron Schauenberg, Trezel, Troplong, Hr. Vigier, Wustemberg.

— Postanowieniem Królewskim potwierdzony został legat P. Singer, który przeznaczył corocznie cztery nagrody po 300 fr., za odwagę i ludzkość okazaną przy rozbiciu okrętu i przy pożarze, tudzież najuczciwшему i najłitościwшему dorożkarzowi i najszlachetniejszemu mieszkańcowi departamentu górnego Renu. Nagrody te akademija umiejętności moralnych i politycznych rozdawać będzie.

— Wszystkie dzienniki nie mówią teraz prawie o niczym tylko o wyborach, i zwolna zaczyna okazywać się ruch i pomiędzy wyborcami Paryża, po ruchu, jaki w prowincjach już od tygodnia panuje. Zwykle w Paryżu ta czynność późniejsza niż w Departamentach się rozpoczyna. Komitety bowiem wszystkich stronnictw od najdalszych miejsc zaczynają, a następnie dopiero usiłowania swe zwracają do stolicy, która

skupstwo w Imola, zarząd jego polecił Wikaryuszowi, a pozostającą od pensji jego, znaczną resztę dochodów biskupich przeznaczył na potrzeby miasta i ubogich, dla których nadto, z własnej swej kassy 40 000 skudów jednorazowie darował. Zamożność ta Piusa IX. nie pochodzi wcale ani z wielkiego dziedzicznego majątku, ani też z wielkich poprzednich jego dochodów, lecz raczej z przezornej oszczędności, z jaką ograniczał własne swoje potrzeby, aby mieć tѣm więcej dla bliźnich. W Rzymie niegdyś, gdy był jeszcze prostym kapłanem, szpital Tata-Giovanni, którym, jak wiadomo, zarządzał, pochłaniał cały jego dochód ojczysty. Zostawszy Biskupem, a następnie Kardynałem, nie zmienił w niczym dawnego sposobu życia, urządzonego całkiem na sposób zakonną, a który w tym nawet stanie zbyt skromnym zwać można było. Wprawdzie pobudką do tego była mu nie sama oszczędność, lecz wyższe wyobrażenia religijne i surowe pojęcie obowiązków duchownego stanu. Podczas gdy był Nuncyuszem w Neapolu, wybuchnęła tamże cholera. Mnóstwo ubogich ludzi umierało bez ratunku na ulicach. Kardynał Mastai-Ferretti, wyczerpawszy swe wszystkie zapasy, sprzedał na koniec swój powóz, konie, stołowe srebro i wszystkie kosztowniejsze sprzęty, i wzięta za to summa pomiędzy potrzebujących rozdzielił. Podczas całego trwania zarazy widziano go niosącego bez przerwy, oprócz pieniężnego zasilku, religijną pociechę i pomoc chorym i konającym, z najuboższej klasy ludności. Odwiedziny te odbywał zwykle pieszo, a gdy mu z tego względu czyniono niektóre uwagi, wyrzekł te pamiętne słowa, które naoczny świadek tego zdarzenia, opisując je w *Journal des Débats* przytacza: „Kiedy ubodzy Jezusa Chrystusa umierają na bruku, słudzy jego nie powinni jeździć w karetach.“

мыхъ отдаленныхъ мѣстъ, и уже за симъ усиливъ свои устремленія на столицу, какъ средоточіе, изъ коего управляютъ выборами.

— Изъ Альжира получены извѣстія, по 15 число с. м., въ которое назначенъ былъ банкеть, даваемый европейскими переселенцами для министра просвѣщенія и маршала Бюжо. Въ Алжирѣ, всѣ теперь заняты проектомъ постройки желѣзной дороги изъ Альжира въ Блиду. Общество, покровительствуемое Ротшильдомъ, представило правительству этотъ проектъ, составленный искуснымъ инженеромъ.

— Въ газетѣ *China-Mail*, отъ 2-го Апрѣля, обнаруживъ манифестъ китайскаго императора относительно исповѣдующихъ римско-католическую вѣру. Манифестомъ симъ дозволяется публичное богослуженіе по обряду католической церкви. Старыя церкви, построенныя при императорѣ Каугъ-ги (1662—1722), и не обращенныя донынѣ въ каплицы или дома, возвращаются Католикамъ, съ условіемъ, чтобы иностранцы не углублялись во внутрь страны, для распространенія своей вѣры.

jest centralnym punktem, z którego na wszystkie strony kierowane są wybory.

— Wiadomości z Algieru dochodzą do 13 go b. m. W owym dniu miała być dawana hiensiada przez Europejskich osadników dla Ministra oświecenia i Marszałka Bugeaud. W Algierze zajmują się wielce projektem drogi żelaznej między Algierem a Blidah. Towarzystwo, szczerzące się względami Rotszylda, podało rządowi plan przez umiętne go inżyniera wypracowany.

— W gazecie *China-Mail*, pod d. 2 kwietnia, ogłoszony został edykt Cesarza Chińskiego, dotyczący wyznawców rzymsko-katolickiego kościoła. W skutek takowego, dozwala się publicznie odbywać modły według tegoż obrządku. Stare zaś kościoły, wzniesione za Cesarza Kaug-gi (1662—1722), które nie są dotąd zamienione w świątynie chińskie lub domy, zwracają się katolikom, z warunkiem, aby cudzoziemcy nie puszczały się w głąb kraju celem rozszerzania wiary.

А н г л и я

Лондонъ, 18 Іюля.

Постъ, занимаемый партією Торъ, или какъ она сама называетъ себя, Земскою партією, можно почесть наблюдательнымъ и предуготовительнымъ. Однако нѣтъ сомнѣнія, что она успѣетъ дать почувствовать лорду Росселю свою числительную силу по вопросу о пошлинѣ на сахаръ. Лордъ Брумъ, которому видя никогда неблагопріятствовали, весьма дѣятеленъ. Онъ расположилъ къ себѣ лорда Линдгурста, и оба эти ветерана сильно будутъ дѣйствовать по предначертаніямъ оппозиціи. Черезъ нѣсколько дней должно объясниться настоящее состояніе тѣхъ-решившихъ партій. Нынѣ въ нижней палатѣ существуетъ какое-то замѣшательство; никто не знаетъ образа мыслей своего сосѣда. Совершенное устраненіе вліянія Г. Пила на образованную имъ партію, еще болѣе увеличило это замѣшательство.

— Г. Пилъ, предъ удаленіемъ отъ кормила правленія, исходатайствовалъ еще 100 фунт. стерл. пенсіи для поэта Бартона, и по 50 фунт. ст. для двухъ дочерей покойнаго генерала Каскиля и для дочери генерала Тайлора.

— Говоръ назначенный въ Іерусалимъ англійскій епископъ, Др. Гобатъ, 5-го числа, въ англійской церкви *Bath-st-Green* произнесъ прощальную рѣчь, которая произвела сильное впечатлѣніе на многочисленныхъ слушателей, въ числѣ коихъ было много Евреевъ.

большимъ и умираннымъ самаго бѣднаго класса народа. Постыженія эти онъ обыкновенно совершалъ въ тихомъ; когда ему по сему поводу сдѣлали нѣкоторое замѣчаніе, онъ сказалъ слѣдующія памятные слова: „Когда бѣдные братья во Іисусѣ Христѣ умиряютъ на мостовой, слуги его не должны ѣздить въ коляскахъ.“

Такое же смиреніе и бережливость показалъ Пій IX будучи Папою. Въ первый день послѣ избранія, на папскій столъ (Папа всегда обѣдаетъ одинъ), подали семь блюдъ, какъ бывало при его предшественникѣ. Папа велѣлъ позвать къ себѣ Метръ д'Отеля, и объявилъ ему съ кроткою улыбкою, что онъ бывъ епископомъ и кардиналомъ, ограничивался только тремя блюдами, и что теперь, будучи Папою, думаетъ сохранить тотъ же самый аппетитъ. Послѣ сего вошелъ въ строгое разсмотрѣніе издержекъ на кухню, погребъ, и вообще на содержаніе папскаго двора, и уменьшилъ ихъ третью частью. Вотъ нѣсколько тому примѣровъ. До сихъ поръ, для Папы ежедневно поставлялось на счетъ казны на 8 скуди мороженаго (*gelata*). Пій IX совершенно уничтожилъ этотъ расходъ. Приходившіе по дѣламъ и ожидавшіе пріема прелатовъ, угощаемы были всегда на счетъ казны прохлаждательными; для чего издерживалось ежедневно по 20 скуди. Папа отмѣнилъ на будущее время этотъ расходъ, и сверхъ сего исключилъ изъ бюджета издержекъ 4,000 скуди, назначаемыя ежегодно на содержаніе цвѣтовъ въ папскомъ саду, въ Квириналъ; а изъ 60 лошадей, находившихся на папскихъ конюшняхъ, половину велѣлъ тотчасъ продать на рынокъ. Его Святѣйшество уволилъ слишкомъ сто человѣкъ монашествующихъ, получавшихъ

А Н Г Л И Я.

Лондунъ, 18 липца.

Становище стронниетва торысовскаго, czyli jak się samo nazywa, stronnietwa Ziemiańskiego, jest ciągle jeszcze obserwacją i przygotowawczem. Niema jednak wątpliwości, że swą liczbową siłą da uczuć Lordowi Russell w kwestyi dotyczącej celi od cukru. Lord Brougham, któremu żadne przyjacielskie ofiary nie były czynione przez Wigów, jest bardzo czynny. Pozyskał on na swą stronę wpływ Lorda Lyndhurst, i ci dwaj weterani są teraz najwzrostowiczami wykonawcami fakcyjnych planów opozycji. Za kilka dni musi się wyjaśnić cały stan stronnietwa teraźniejszych. Teraz Izba Deputowanych przedstawia widownię największego zamieszania; żaden nie zna sposobu myślenia swojego sąsiada. Zupełne usunięcie wpływu P. Peel na stronnietwo, które stworzył, jeszcze bardziej zamieszanie powiększyło.

— P. Peel nim się wydał od steru rządu, wyjednał jeszcze 100 f. szt. pensyi dla poety Barton, oraz po 50 f. szt. dla dwóch córek zmarłego Jenerała Caskill i dla córki Jenerała Taylor.

— Nowo-mianowany Biskup angielski dla Jerozolimy, Dr. Gobat, miał d. 5-go w kaplicy angielskiej w Bothnat-Green, pożegnalne kazanie, które głębokie sprawiło wrażenie na licznej publiczności, w liczbie której znajdowało się wielu Izraelitów.

Też sama skromność i oszczędność dla siebie okazał nawet Pius IX. jako Papież. Pierwszego zaraz dnia po objęciu, stół jego, (Papież jada zawsze sam jeden) zastawiono siedmiu potrawami, jak był zwyczaj za jego poprzednika; Papież zaczął wzwąć do siebie kuchmistrza, i oświadczył mu z łagodnym uśmiechem, że będąc Xiędzem, Biskupem i Kardynałem miewał tylko po trzy potrawy, i że teraz zostawszy Papieżem myśli zachować tenże sam apetyt. Wejrzał więc ściśle w wydatki na kuchnię, piwnicę i w ogólności na utrzymanie Papieżkiego dworu, i zmniejszył je do trzeciej części. I tak np. na lody (*gelata*) dla Papieża, kładziono zwykle w rachunku na koszt skarbu 8 skudów dziennie, Pius IX zniósł całkiem ten wydatek. Podobnie dla przybyłych za interessami i czekających na audiencją Prafatów, rozdawano zawsze kosztem skarbu chłodniki, na co koszt dzienny wynosił 20 skudów. Papież skasował także ten zwyczaj, i nadto wykreslił z budżetu wydatków 4,000 skudów przeznaczonych rocznie na uprawę kwiatów w Papieżkim ogrodzie na Kwirynale; a z 60 koni, utrzymywanych na stajni Papieżkiej, połowę, jako niepotrzebnych, zaczął zaraz sprzedać na rynku. Usunął przeszło stu tytułarnych a płatnych Monsignorów (Szambelanów), i, jak wiadomo, nastaje na rozwiązanie wojsk Szwajcarskich, stanowiących główną straż Papieżkiego dworu, a których utrzymanie ogromne summy kosztuje.

— На днях происходила пробная поездка по Греть-Уэстернской железной дороге, на огромной паровой машине, весомъ въ 20,000 килограммовъ, которая совершила оную, изъ Лондона въ Бристоль въ продолженіе 2 часовъ, 24 минуты, съ 14 вагонами; пространство доходило до 118 англ. миль (около 26 семиверств. миль); при томъ поездъ останавливался одинъ разъ на 7, а другой разъ на 12 минутъ.

21 Июля.

Королева возвратилась вчера со всѣмъ дворомъ съ острова Вайта, въ Букингемскій дворецъ.

— Лордъ Джонъ Россель, представилъ вчера нижней палатѣ свой планъ, касательно способа разрѣшенія вопроса о сахарѣ. Министръ устранилъ въ семъ проектѣ разницу между иностраннымъ сахаромъ, производимымъ невольниками и между сахаромъ обрабатываемымъ вольными работниками, оставляя только пошлину на сахаръ англійскихъ колоній. Пренія по сему предмету начнутся 24 числа; еще вчера лордъ Бентинкъ объявилъ, что онъ представитъ дополнительную статью.

— Послѣ объявленія министерскаго плана касательно таможенной пошлины на сахаръ, всѣ значительныя газеты, исключая *Times*, вооружились противъ сего проекта. Даже газеты виговъ находятъ въ некоторыхъ пунктахъ въ упомянутомъ планѣ достойными прощанія, а потому очень вѣроятно, что онъ не получитъ согласія парламента. Виги и ихъ органъ *Morning-Chronicle* недовольны тѣмъ, что пошлина въ пользу англійскаго колоніальнаго сахара, не вся уничтожена, или лучше владѣтели плантацій будутъ еще поддерживаемы въ сколько лѣтъ; тогда какъ съ другой стороны дѣйствуютъ протекціонисты, кои, по своимъ правиламъ, противны всякому пониженію протекціонной системы, и вѣрно по сему вопросу найдутъ для себя сильное содѣйствіе въ Филантропахъ, такъ какъ послѣдніе въ освобожденіи отъ пошлины невольничьяго сахара усматриваютъ реакцію противъ прекращенія торга Неграми. Если эти три части палаты возстанутъ противъ сей мѣры, то отверженіе оной несомнѣнно. Г. Паль, который вчера въ первый разъ явился въ нижней палатѣ и сѣлъ на стулъ въ главѣ оппозиціи, теперь не имѣетъ вліянія, если бы и хотѣлъ поддерживать планъ своимъ согласіемъ.

— Въ *Standard* утверждаютъ, что изъ числа 112 Пилевыхъ приверженцевъ, 90 членовъ уже вошли въ составъ партіи протекціонистовъ.

жалованье (каммергеровъ), и какъ извѣстно изъясняется желаніе на распушеніе швейцарскихъ войскъ, образующихъ главную стражу Папскаго двора, содержаніе которыхъ стоитъ огромныхъ издержекъ.

Извѣстно уже изъ газетъ то впечатлѣніе, которое произвело на Римскій народъ, первое появленіе Папы пѣшкомъ на улицахъ города, когда 2-го Іюля отправился онъ на молебствіе въ Салезіанскую церковь, откуда потомъ посѣтилъ и самый монастырь, и на возвратномъ пути, принявъ лично прошеніе изъ рукъ какого то бѣдняка. Григорій XVI и дальнѣйшіе его предшественники, со времени кончины Климента XIV (1774), являлись только въ экипажѣ, въ сопровожденіи военной стражи и со всею роскошью двора среднихъ вѣковъ. Пій IX словомъ и дѣломъ доказалъ, что роскошь эту, въ отношеніи своей персоны, уничтожаетъ навсегда. Когда некоторые дворяне представили ему, что появляясь такимъ образомъ на улицахъ безъ стражи, подвергаетъ свою особу опасности: онъ отвѣчалъ съ улыбкою, что находясь среди своихъ земляковъ и подданныхъ, не имѣетъ причины опасаться кого либо. И въ тотъ же самый день, въ 11 часовъ по полудни, отправился одинъ, пѣшкомъ, въ одеждѣ простаго священника, въ Свято-Духовъ госпиталь, коимъ прежде управлялъ будучи еще каноникомъ, съ тою цѣлю чтобы узнать, какъ его преемники обращаются съ больными. Спустя вѣсколько дней послѣ того, 7 Іюля, возвращаясь также пѣшкомъ изъ церкви Іоанна, куда прибылъ въ экипажѣ, но безъ свиты, окруженъ былъ толпами народа, приветствовавшего его радостными восклицаніями и просившаго его благословенія. Проходя мимо одного бѣднаго домика,

— Одыла сѣ właśnie proba na Great-Westernskiej poŹtoracznej kolei Źelaznej z olbrzymią lokomotywą ważącą 20,000 kilogramów, która odbyła drogę, ciągnąc pociąg z 14 wagonów złożony, z Londynu do Bristolu, w 2-ch godzinach 24 minutach; przestrzeń wynosi 118 mil ang. (bliŹsko 26 mil pol.), przyczem pociąg zatrzymał się raz 7, drugi raz 12 minut.

Dnia 21 lipca.

Królowa wróciła wczoraj z całym swoim dworem z wyspy Wight do pałacu Buckingham.

— Lord John Russel złożył wczoraj Izbie Niższej swój plan co do załatwienia kwestyi o cukrze. Minister znosi w nim różnicę między cukrem zagranicznym przez niewolników, a cukrem przez wolne osoby wyrabianym, zatrzymuje tylko cło na korzyść cukru, pochodzącego z osad angielskich. Rozprawy nad tym przedmiotem rozpoczną się 24-go, atoli wczoraj jeszcze Lord Bentinck oświadczył, że wystąpi z dodatkiem.

— Ze znaczniejszych organów dziennikarskich, po ogłoszeniu ministerjalnego planu względem cukru, tylko *Times* nie opponuje wprost. Inne dzienniki, nawet wigowskie, znajdują coś do nagany w tym planie; zdaje się też bardzo podobnym do prawdy, że takowy nie otrzyma przyzwolenia Parlamentu. Wigowie i ich organ *Morning-Chronicle* nie są zadowoleni, że cła różniczkowe na korzyść angielskiego kolonialnego cukru, natychmiast zniesione nie zostały, ale raczej monopoliczni posiadacze plantacyj jeszcze przez kilka lat mają być protegowani, podczas gdy z drugiej strony stoją protekcyoniści, którzy według swej zasady przeciwni są wszelkiemu zmniejszeniu systemu protekcyjnego, i w tej kwestyi wielkie dla siebie znajdują wsparcie w filantropach, którzy w przypuszczeniu cukru niewolniczego upatrują reakcyę przeciw przytłumieniu handlu niewolnikami. Jeżeli te trzy części Izby spikną się przeciw temu planowi, odrzucenie jego jest niewątpliwe. Pan Peel, który wczoraj pierwszy raz ukazał się w Izbie Deputowanych i zajął krzesło na czele opozycyi, jest bez wpływu, gdyby nawet oświadczył się za tym planem.

— *Standard* twierdzi, że z owych 112 stronników P. Peel, już 90 powróciło na łono stronnictwa protekcyonistów.

Wiadome jest z gazet wrażenie, jakie sprawiło na ludzie Rzymskim, pierwsze jego ukazanie się pieszo na ulicach miasta, gdy d. 2 lipca, udał się tym sposobem na nabożeństwo do kościoła PP. Salezjanek (Wizytek), skąd potem zwiedził ich klasztor, i powracając przyjął sam prośbę z rąk jakiegoś ubożego człowieka. Grzegorz XVI i dalsi jego poprzednicy, od śmierci Klemensa XIV (1774), nie ukazywali się nigdy inaczej jak w powozie, i to otoczeni strażą wojskową i całym tradycyjnym przepychem dworu z wieków średnich, poprzedzani lauframi, mając za sobą cały szereg karet, w których się mieścili osoby, składające orszak Papieża. Pius IX oświadczył słowem i czynem, że przepych ten, co do osoby swojej, raz na zawsze kasuje. Gdy zaś niektórzy dworzanie chcieli mu dać do zrozumienia, że ukazując się tym sposobem na ulicach bez straży, może się na niebezpieczeństwo narażać; odpowiedział z uśmiechem, iż znajdując się w pośród swych ziomeków i poddanych, niema przyczyny obawiać się nikogo. Jakoż tego samego dnia, o godz. 11-jej w nocy, udał się pieszo sam jeden, w ubiorze prostego kapłana, do szpitalu św. Ducha, którym niegdyś będąc Kanonikiem zarządzał, dla przekonania się naocznie, jak też następcy jego obchodzą się z chorymi. W kilka dni później, 7 lipca, wracając również pieszo z kościoła św. Jana, dokąd się był udał w powozie, ale bez żadnego orszaku, otoczony był ciągle tłumami ludu, które go okrzykami witały i na klęczkach o błogosławieństwo prosiły. Przechodząc około jednego ubożego domku, usłyszał wołanie kobiety, która oślabiona wiekiem i chorobą, nie mogąc podnieść się z łóżka, gło-

Д а н и я.

Копенгагенъ, 17 Июля.

Король, со всемъ своимъ семействомъ, проводилъ августѣйшихъ гостей своихъ въ Гельсингеръ, гдѣ оба Монарха встрѣчены были жителями съ восторгомъ. Шведскій Король, поблагодаривъ вѣнчавшаго сестра своего, за оказанный ему приемъ, сѣлъ на пароходъ и отправился въ свои владѣнія, а Датскій Король поѣхалъ обратно въ столицу.

Б е л ѣ г и я.

Брюссель, 10 Июля.

Въ Мониторѣ обнародованъ утвержденный уже Королемъ законъ о сахарѣ. Сенатъ принялъ этотъ законъ безъ измѣненій, отринувъ только 21 голосомъ противъ 17 дополнение представленное комиссіею.

— Объявленіе министра иностранныхъ дѣлъ относительно нидерландско-бельгійскаго трактата—сѣдующаго содержанія: „Милостивые Государи! Правительство надѣялось, что сегодня объявить вамъ, предположенный между Нидерландами и Бельгіею, трактатъ, и представить его палатѣ для соображенія. Но этого объявленія сегодня не послѣдуетъ. Палатѣ извѣстно, что Его Величество Нидерландскій Король, своими повѣренными въ дѣлахъ назначилъ министровъ: иностранныхъ дѣлъ, вѣрительныхъ дѣлъ и нидерландскихъ колоній, а Его Величество Король Бельгійскій назначилъ съ своей стороны—генерала Вильвара и Г. Мерсье. Послѣ продолжительныхъ и тщательныхъ переговоровъ, сказанный трактатъ былъ постоянно разсматриваемъ по статьямъ, а потому принять уполномоченными обѣихъ сторонъ. Трактатъ сей, въ послѣднихъ числахъ минувшаго мѣсяца окончательно былъ пересмотрѣнъ, и представленъ Нидерландскому Королю на утвержденіе; но Его Величество объявилъ, что въ первыхъ дняхъ нынѣшней недѣли не будетъ въ столицѣ, и потому не можетъ подписать упомянутаго трактата. Правительство полагасть, что Король не откажетъ въ томъ, на что его уполномоченные согласились; изъ чего слѣдуетъ, что сказанный трактатъ предложенъ будетъ палатѣ въ непродолжительномъ времени; но если бы палата закрыта была до представленія сего трактата, то президентъ будетъ вправе пригласить каждаго изъ членовъ на тотъ день, въ который правительство приступитъ къ обнародованію онаго, и потому палата будетъ только отсрочена.

услышала крики женщины, которая будучи удручена лѣтами и болѣзнію, не имѣя силъ подняться съ постели, только крикомъ просила апостольскаго благословенія. Апостольскій преемникъ вошелъ въ домикъ и, исполнивъ просьбу больной, подаль ей богатую милостыню. Минута эта была знакомъ къ изъясненію всеобщаго восторга народа. Воздухъ огласился продолжительными, восклицаніями. Многие пали на землю и цѣловали камни, по которымъ шелъ Папа. Вообще говорить, что Его Святѣйшество, въ сопровожденіи самѣй незначительной свиты, намѣренъ предпринять путешествіе по государству, чтобы лично выслушать просьбы, убѣдиться въ нуждахъ своихъ подданныхъ, и на мѣстѣ придумать мѣры къ улучшенію ихъ благосостоянія. Этотъ фактъ былъ бы подражаніемъ блаженной памяти Папѣ, Юлію II.

Какъ доказательство Христіанской доброты, милосердія и свисходительности Піа IX, кромѣ извѣстнаго уже общаго всепрощенія политическимъ преступникамъ, въ газетахъ сообщаютъ еще слѣдующіе два примѣра. Когда онъ былъ епископомъ въ Имолѣ, нѣкоторые изъ тамошнихъ молодыхъ людей, запутались въ какія то неблагоразумныя дѣла. У одного изъ нихъ полицейскій чиновникъ нашелъ списокъ всемъ его сообщникамъ, и представилъ его епископу, какъ верховному начальнику, для препровожденія въ Римъ. Епископъ выслушавъ рассказъ, взялъ списокъ изъ рукъ чиновника и, не заглянувъ даже въ оный, бросилъ прямо въ пылающій въ каминѣ огонь. Потомъ обратившись къ чиновнику, который встревоженъ былъ этимъ поступкомъ, сказалъ: „Небезпокойтесь; отвѣтственность я принимаю на себя. Вы исполнили свой долгъ, какъ полицейскій

D A N I A.

Kopenhagen, 17 lipca.

Król nasz, z całą swoją rodziną, odprowadził swoich dostojnych gości do Helsingør, gdzie oba Monarchowie najuroczyściej przez mieszkańców przyjmowani byli. Król Oskar złożywszy swemu ukoronowanemu sąsiadowi najczulsze dzięki za tak uprzejme przyjęcie, wsiadł na parostatek szwedzki i udał się do państw swoich, zaś Król Chrystyan VIII, po krótkim pobycie, powrócił do Kopenhagi.

B E L G I A.

Bruxella, 17 lipca.

Monitor ogłosił prawo o cukrze, któremu Król już swoje sankcyę udzielił. Senat przyjął to prawo bez żadnych zmian, odrzuciwszy wprzód 21 głosami przeciw 17, dodatek wniesiony przez komisją.

— Oświadczenie Ministra spraw zagranicznych względem holendersko-belgijskiego traktatu brzmi jak następuje: „Mości Panowie! Rząd spodziewał się, że dziś ogłosi wam negocjowany między Hollandyą i Belgią traktat, i że go Izbie do roztrząśnienia przełoży. Ogłoszenie to dziś nie nastąpi. Izba wie, że Król Jego Mość Holenderski, pełnomocnikami swemi mianował Ministrów: spraw zagranicznych, spraw wewnętrznych, tudzież kolonii holenderskich, a Król Belgów mianował ze swojej strony Jenerała Wilmas i P. Mercier. Po długich i mozolnych negocjacyach pomieniony traktat był w szczególe artykuł po artykule rozbiegany, a zatem tak z jednej jak i z drugiej strony przez pełnomocników obu mocarstw przyjęty. Traktat ten był w końcu zeszłego miesiąca roztrząsany; Jego Mość Królowi Holenderskiemu do potwierdzenia przełożony; atoli Jego Królewską Mość oświadczył, że z początkiem tego tygodnia nie będzie w stolicy, i dla tego, nie mógł podpisać pomienionego traktatu. Rząd sądzi, że Król nie odwoła tego na co pełnomocnicy przystali, a ztąd wynika ten fakt, który Izbie oznajmić mogę, a który może obudzi tę pewność, że pomieniony traktat wprzód jeszcze Izbie przełożonym będzie nim jęj porządek dzienny ukończonym zostanie; atoli na wszelki wypadek, jeżeliby Izba rozwiązać się miała, nim jęj pomieniony traktat udzielonym będzie, tedy Prezydent będzie mógł zwołać kaźdego z członków na ten dzień, w którym rząd będzie gotów rzeczoną traktat ogłosić; Izba zostanie tylko odroczoną.“

sem tylko Apostolskiego błogosławieństwa wzywała. Następca Apostołów usłyszał to wołanie; zwrócił się, wszedł w niskie drzwi domku, i spełniwszy życzenie choręj, hojną jęj zostawił jałmużnę. Chwila ta była hasłem do najwyższego uniesienia ludu. Powietrze grzmiało od nieustających okrzyków. Wielu rzucało się twarzą na ziemię, aby ucałować kamienie, kędy przeszły stopy Papieża. Głoszą powszechnie, że Ojciec św. w najmniejszym, jak być może, orszaku, zamierza wkrótce udać się w podróż po kraju, aby sam osobiście wysłuchał zażaleń i przekonał się o potrzebach swoich poddanych, a zarazem na miejscu obmyślił naśladownictwo do zarządzenia im środki. Czyn ten byłby naśladownictwem wielkopomnej pamięci Papieża Juliusza II.

O dobroci serca i łaskawości Piusa IX, oprócz wiadomego już z gazet zapowiedzenia amnestyi powszechnej dla przestępców i więźniów politycznych, pisma publiczne ogłaszają dwa następujące zdarzenia. Podczas gdy był Biskupem w Imola, pewna liczba tamecznych młodych ludzi wplatała się w jakies błahie i niedorzeczne knowania. Przy jednym z nich, komissarz policyi znalazł imienną listę wszystkich jego współników, i przyniósł ją Biskupowi, jako najwyższej urzędowej osobie, ażeby ją przesłał do Rzymu. Biskup wysłuchawszy opowiadania, przyjął listę z rąk komissarza, lecz nie przebiegłszy jęj nawet oczyma, rzucił wprost w palący się na kominku ogień. Obracając się zaś do strwożonego tym wypadkiem urzędnika, rzekł: „bądź Pan spokojny; odpowiedzialność biorę na siebie. Pan spełniłeś swoją powinność jako komissarz policyi, a ja moje, jako Biskup.“—W témże mieście, za czasów biskupich jego rządów, był młody człowiek z wyższego

Его Святѣйшество Папа принималъ сегодня въ торжественной аудіенціи Сардинскаго посланника графа Брели ди Монбелло.

— До сихъ поръ не обнародовано еще о назначеніи статсъ-секретарей; не думаютъ, чтобы кардиналъ Амацъ получилъ управленіе внутренними дѣлами; теперь поговариваютъ, что должность сію ввѣрятъ герцогу Альтіери.

— Ожидаемая амнистія также еще не обнародована; говорятъ, что она послѣдуетъ не въ видѣ прокламаціи, а въ формѣ циркулярнаго предписанія правительственнымъ властямъ, подобно тому, какъ было предписано о упраздненіи коммисій и прекращеніи политическихъ процессовъ въ провинціяхъ.

— Коммиссія, учрежденная для разсмотрѣнія проектовъ о желѣзныхъ дорогахъ, состоитъ изъ 4 членовъ: генераль-казначея Антонелли, Римскаго губернатора Марини, генераль-аудитора Роберти и управляющаго путями сообщеній, Гразелли. Одна англійская компанія, обладающая капиталомъ въ 3,000,000 фун. стер. намѣрена взять на себя постройку желѣзной дороги изъ Болоньи въ Анкону, и изъ Анконы въ Чивита-Веккію.

— По существующему узаконенію, званіе и содержаніе всѣхъ тѣхъ духовныхъ особъ, коихъ послѣдній Папа произвелъ въ Монсиньоры, прекращаются вмѣстѣ съ кончиною сего же Папы; всѣ они однакоже, по обыкновенію, утверждались въ своихъ званіяхъ вновь избраннымъ Папою и пользовались доходами. Нынѣ же, во вниманіи къ необходимости погасить государственныя долги, Папа Пій IX призналъ необходимымъ утвердить въ званіи монсиньоровъ съ соответственнымъ сему званію жалованьемъ только тѣхъ, кои по дѣйствительнымъ заслугамъ ихъ оказались достойными того. Въ слѣдствіе сего уволено слишкомъ сто монсиньоровъ (каммергеровъ), и получаемое ими жалованье обращено для упомянутой выше цѣли.

— Кардиналъ Тости, государственный казначей, Григоріа XVI, жилъ дондѣ въ дворцѣ св. Михаила въ великолѣпнѣйшихъ комнатахъ. На дняхъ онъ получилъ предписаніе Папы тотчасъ оставить этотъ дворецъ. На представленіе кардинала, что Папа Григорій XVI собственноручнымъ рескриптомъ предоставилъ ему право жить въ сказанномъ дворцѣ пожизненно, Пій IX отвѣчалъ, что упомянутый рескриптъ въ отношеніи его нисколько не имѣетъ обязательной силы, и что настоящимъ своимъ постановленіемъ на всегда его перемѣняетъ и уничтожаетъ.

чиновникъ, а я свой—какъ епископъ.— Тамъ же, въ бытность Его Святѣйшества епископомъ, былъ молодой человѣкъ изъ высшаго общества, который при прекрасныхъ природныхъ качествахъ, будучи испорченъ пагубными правилами философіи прошедшаго, и, можетъ быть, настоящаго вѣка, не только избѣгалъ исполненія религіозныхъ обязанностей, но сверхъ сего, какъ будто бы для униженія богобоязненнаго епископа, равнодушіе свое въ этомъ отношеніи, оказывалъ всенародно, присовокупляя къ сему разные насмѣшки, цѣлѣю коихъ была, по большей части, набожность кардинала Мастаи Ферретти. Епископъ очень хорошо зналъ обо всемъ этомъ, но кромѣ кротости и доброты, которыми хотѣлъ его навести на истинный путь, другаго оружія не употреблялъ противъ него. Нынѣ, этотъ же самый молодой человѣкъ, избранъ былъ членомъ депутаціи отъ города Имолы, долженствующей поздравить Папу и изъявить радость жителей города, по случаю его восшествія на апостольскій престолъ. Пій IX, принявъ депутацію, едва замѣтилъ въ ней бывшаго молодого своего противника, обратился къ нему и, недозволивъ ему пасть къ своимъ стопамъ, заключилъ его въ свои объятія; потомъ громко выразилъ удовольствіе, какое чувствуетъ онъ, имѣя нынѣ возможность, лучше чѣмъ когда либо, дать ему ясное доказательство своей благосклонности. Нынѣ надобности присовокуплять, что эта доброта не миновала цѣли: виновный признался въ проступкахъ, и возвратился въ паству Иисуса Христа, въ которой, — единомышленно молясь въ Римѣ, — да царствуетъ Папа Пій IX долѣе жизни Петра!

Отецъ св. давалъ dzisiaj урочисте послушаніе Hr. Broglia di Mombello, Послові Короля Сардинскаго.

— Еще до сихъ поръ не ogłosзono nominacyi Sekretarzów Stanu, wątpią nawet czy Kardynał Amat otrzymał rzeczywiście wydział spraw wewnętrznych, posada bowiem pomieniona ma być poruczona, jak słysząc, Kardynałowi Xięciu Altieri.

— Oczekiwana amnestya nie jest jeszcze ogłoszona; mówią, że wydana będzie nie w kształcie odezwy, ale jako okólnik przesłana władzom, tak jak to miało miejsce ze zniesieniem Kommissyi nadzwyczajnych i umorzeniem processów politycznych w prowincjach.

— Kommissya ustanowiona w celu zbadania projektów do dróg żelaznych, składa się z czterech Pralatów: Antonelli Podskarbiego, Morini, Gubernatora Rzymu, Roberti, audytora Jeneralnego i Grasseli, Prezesa Administracyi dróg i mostów. Spółka Angielska posiadająca zakładowy kapitał 3,000,000 f. szt. chce się podjąć budowy drogi żelaznej z Bolonii do Ankony, tudzież z Ankony do Civita-Vecchia.

— Według istniejącego urzędzenia urząd i pensya tych wszystkich Xięży, których ostatni Papież mianował Monsignorami, ustają z dniem śmierci tegoż Papieża; zazwyczaj jednak byli oni zawsze potwierdzani w swych godnościach i dochodach przez nowo-obieranego Papieża. Teraz atoli, że względu na potrzebę spłacenia długu publicznego, Papież Pius IX uznał koniecznem, zostawić tytuł Monsignora i pensyą do niego przywiązaną tylko tym, którzy przez rzeczywiste zasługi okazali się być tego godnymi. W skutek tego uwolniono przeszło stu Monsignorów (Szambelanów), i pobierane przez nich płace na powyższy cel obrócono.

— Kardynał Tosti, Podskarbi (Tresoriere) Grzegorza XVI, mieszkał dotychczas w pałacu św. Michała, i przeznaczone dla siebie pokoje kazał z nadzwyczajnym przepychem przyozdobić. W tych atoli dniach otrzymał od Papieża rozkaz, aby bezzwłocznie wyprowadził się z tego mieszkania. Na przedstawienie jego, że Papież Grzegorz XVI reskryptem swoim nadał mu prawo przenieszkowania w rzeczonym pałacu aż do śmierci, odpowiedział Pius IX że ów reskrypt bynajmniej go nie obowiązuje, i że takowy postanowieniem swoim raz na zawsze odменя i znosi.

społeczeństwa, który pełen najlepszych z natury przymiotów, lecz zarażony zgubnymi maxymami filozofii przeszłego a bodajże i teraźniejszego wieku, nie tylko że zaniedbywał przepisów religii, lecz nadto, jakby na urąganie bogobojnemu Biskupowi, obojętność swoją w tym względzie, ze szczególną przesadą, lubił okazywać publicznie, dołączając do tego różne żarty, których celem najczęściej była pobożność Kardynała Mastai-Ferretti. Biskup widział i wiedział to wszystko, lecz oprócz łagodności i dobroci, któremi usiłował zwrócić go na drogę poprawy, innej broni przeciw niemu nie użył. Teraz, tenże sam młodzieniec wybrany został członkiem deputacyi z miasta Imola, mającej złożyć Papieżowi powinszowanie i oświadczyć radość mieszkańców miasta, z powodu wstąpienia jego na Stolicę Apostolską. Pius IX przyjąwszy deputacyą, za ledwo ujrzał w niej młodego swego niegdyś przeciwnika, obrócił się naprzód ku niemu, i nie dozwoliwszy mu upaść do nóg swoich, ujął go z rozrzwieniem w objęcia, wynurzając głośno swą radość, iż teraz więcej niż kiedy, jest w stanie, przekonać go o swęj prawdziwej życzliwości dla niego. Niema potrzeby dodawać, iż dobroć ta nie chybiła celu: obłąkany uznał swą winę i wrócił żałującym do ołtarza Jezusa Chrystusa, nad którą — jeden głos jest dzisiaj w Rzymie — aby Papież Pius IX nad-Piotrowe lata panował!

ИСПАНИЯ.

Мадридъ, 15 Іюля.

Новые выборы будут происходить не прежде
Ноября, а Кортесы соберутся в Декабрь.

— Вопросъ относительно бракосочетанія Королевы, которая развитіемъ своимъ предупредила свой возрастъ по крайней мѣрѣ 10 годами, занимаетъ нынѣ всѣ умы. Французскій посланникъ, Г. Брессонъ имѣлъ объявить, что если бы онъ узналъ, что здѣшній дворъ соглашается на бракосочетаніе Ея Величества съ принцемъ Леопольдомъ Саксенъ-Кобургскимъ, онъ тотчасъ потребовалъ бы паспортовъ, для выѣзда во Францію.

— Путешествіе Донъ Карлоса въ Э имѣеть цѣлю переговоры съ карлистскою партіею относительно бракосочетанія Королевы Изабеллы.

— Участники послѣдняго галиційскаго возстанія посланы на филиппинскіе острова.

Т у р ц и я.

Константинополь, 17 Июня.

Въ четвертый день по прибытіи Султана въ столицу, происходила большой съездъ въ Сераля, для поздравленія, Его Высочества съ благополучнымъ возвращеніемъ. 20 го числа Султанъ отправился въ Высокую Порту, чтобы присутствовать тамъ въ совѣтѣ министровъ. При семъ случаѣ былъ прочитанъ гаттишерифъ, написанный на имя Великаго Визиря. Въ этомъ актѣ объявляется Великому Визиру и прочимъ знатѣйшимъ сановникамъ благодарность монарха, за оказанное ими усердіе, во время его отсутствія, для сохраненія законнаго порядка. Симвъ гаттишерифомъ утверждено еще образованіе совѣта народнаго просвѣщенія, котораго президентомъ назначено, подъ высшимъ руководствомъ министерства иностранныхъ дѣлъ, президентъ военнаго совѣта, Ферикъ Эминъ-Паша.

— Пребывающіе здѣсь представители иностранныхъ державъ имѣли у Султана аудіенцію, и приносили поздравленія по случаю возвращенія его въ столицу; эта аудіенція есть единственная въ своемъ родѣ въ лѣтописяхъ здѣшней дипломатіи. Великобританскій посоль, какъ старѣйшій членъ дипломатическаго корпуса, произнесъ при семъ рѣчь Султану.

— Сэръ Стратфордъ-Кеннингъ, на аудіенціи у Султана въ Чираганскомъ дворцѣ, произнесъ рѣчь отъ имени дипломатическаго корпуса, въ коей поздравилъ Его Высочество съ благополучнымъ возвращеніемъ изъ поѣздки въ области европейскихъ своихъ владѣній. Султанъ отвѣчалъ на сію рѣчь черезъ министра иностранныхъ дѣлъ, возобновивъ увѣреніе въ дружественномъ своемъ расположеніи къ союзнымъ державамъ. При этой аудіенціи, Султанъ имѣлъ на себѣ сивій кафтанъ съ золотымъ шитьемъ и брилліантовыми пуговицами, также орденъ Нишанъ съ брилліантовыми украшеніями, и бѣлое исподнее платье. Онъ разговаривалъ съ посланниками стоя, безъ порфиры, которую обыкновенно надѣваетъ при аудіенціяхъ.

— Оберъ-каммергеръ Порты, Гамидъ-Бей, отпра-
вился 27 прошлаго мѣсяца, въ Египеть, съ письмомъ
Султана къ Мегмеду-Али, коимъ онъ приглашается
въ Константинополь.

— Султанъ пожаловалъ, послѣ своего возвращенія, орденъ Нишанъ-Ифтихаръ двумъ сыновьямъ В. Визиря, сыну Решида-Паши, и сыну Рифаать-Паши. Мегмедъ-Али-Паши и Решидъ-Паши удостоились получить портретъ Султана.

— Въ Скутари, 24 Іюня, произошелъ пожаръ, истребившій 25 домовъ и много лавокъ.

— Въ Смирнѣ, 25 Іюня, ощушено было землетря-
сеніе, продолжавшееся 2 секунды.

H I S P A N I A.

Madryt, 15 lipca.

Nowe wybory odbędą się dopiero w Listopadzie, a Kortezy zgromadzą się w grudniu.

— Kwesytą względem zamęścia Królowej, która rozwinięciem fizyczném wyprzedziła swój wiek przynajmniej o lat 10, zajmuje teraz wszystkie umysły. Poseł francuzki, Hr. Bresson, miał oświadczyć, że gdyby się dowiedział, iż dwór tutejszy przychyli się do staran Xięcia Leopolda Sasko-Koburskiego o rękę Królowej, natychmiast zażądałby paszportów na wyjazd do Francji.

— Podróż Don Karlosa do Aix w Sabaudyi ma na celu
zawiązanie układów ze stronnictwem Karlistowskim
względem zamęścia Królowej Izabelli.

— Ujęci uczestnicy ostatniego powstania galicyjskiego
posłani zostali na wyspy Filipińskie.

TURCYA

Konstantynopol. 1 lipca.

Czwartego dnia po przybyciu Sultana do stolicy, były w Seraju wielkie pokoje, w celu powitania Sultana powrotu jego. Jeszcze d. 20 udał się Sultau do Porty, dla przydywania na Radzie Ministrów, na której odczytano hattiszeryf Sultański, wynurzający W. Wezyrowi i innym wysokim urzędnikom zadowolenie Monarsze za gorliwość okazaną podczas niebytności Sultana w utrzymaniu porządku publicznego. Tymże hattiszeryfem utwierdzone utworzenie Rady wychowania publicznego, której Prezesem, pod zwierzchnim kierunkiem ministerstwa spraw zagranicznych mianowany Prezes Rady wojennej Ferik Emin-Basza,

— Rezydujący tu Posłowie obcych mocarstw mieli także u Sultana posłuchanie, pierwsze tego rodzaju w rocznikach dyplomacji tutejszej, to jest w celu powińszowania Sultałowi szczęśliwego powrotu jego do stolicy. Poseł angielski, jako Dziekan Ciała Dyplomatycznego, miał przemowę do Sultana.

— Sir Stratford Canning miał, w imieniu Ciała Dyplomatycznego, przemowę do Sułtana, na posłuchaniu dawaném przez tegoż w pałacu Czyragan. W niej wynurzył Padiaszachowi powińszowanie, że zwiedził znaczną część swych posiadłości Europejskich i sam się przekonał naocznie o potrzebach ludów, berła jego podległych. Sułtan dał na to uszną odpowiedź przez Ministra spraw zagranicznych, ponawiając uczucia przyjacielskie, dla sprzymierzonych mocarstw. Na tém posłuchaniu miał Sułtan granatową suknię złotem haftowaną, z brylantowymi guzikami, wielki order Niszan ogromnemi brylantami wysadzony i białe ubranie dolne. Rozmawiał z Posłami stojąc, i nie miał na sobie płaszcza, który zwykle przy każdym posłuchaniu nosił.

— Pierwszy Szambelan Seraju, Hamed Bej, odpłynął 27-go z. m. do Egiptu, z listem Sultana, zapraszającym Mehmed-Alego do tutejszej stolicy.

— Sułtan udzielił po powrocie swoim order zasługi Niszan İftihar dwóm synom W. Wezyra, jednemu synowi Reszyda Baszy i synowi Rifat-Baszy. Mehmed-Ali-Basza i Reszyd-Basza otrzymali portrety Sułtana.

— W Skutari dnia 24-go czerwca wybuchł pożar, który zniszczył 25 domów i wiele sklepów kupieckich.

— W Śmirnie 25-go z. m., dało się uczuć mocne trzęsienie ziemi, dwie sekundy trwające.